

[Sigsgaard.]

Frederiksborg amt funktionelt hører med til hovedstadsområdet; alligevel skiller lovforslaget dem ud og tager dem med i reformen. Det vil betyde, at de pågældende områder effektiviseres og sammensvejses. Hvis den reform, som vi nu gennemfører, overhovedet får nogen positiv virkning — og det tror jeg på, selv om den ikke ændres — vil det altså betyde, at disse områder effektiviseres og sammensvejses, hvorved den sammenlægning med Storkøbenhavn, der bør komme meget snart, vil blive yderligere besværliggjort. Hvis ikke Storkøbenhavn kan tages med i reformen — og jeg tror ikke, det er praktisk muligt, for så skulle undersøgelserne jo have været sat i gang for længe siden — må det være nødvendigt, at også Frederiksborg amt og Roskilde amt foreløbig holdes udenfor, og at der straks sættes energisk ind på at ordne forholdene i hele det store hovedstadsområde.

Sammenfattende kan jeg erklære mig helt enig i det princip, der ligger til grund for reformen: at ét bysamfund skal udgøre én kommune. En væsentlig del af min kritik går ud på, at dette udmærkede princip fraviges alt for meget i lovforslaget. Det bringes først og fremmest i anvendelse dér, hvor det trods alt betyder mindst.

Socialistisk folkeparti ser altså nogenlunde positivt på inddelingslovforslaget, men vi er bange for, at det ikke er vidtgående nok. Vi vil medvirke til en fastere håndhævelse af princippet: ét bysamfund, én kommune. Vi vil gerne, hvis der er mulighed for det, medvirke til en grundig revision af amtsgrænserne, idet vi vil finde det naturligt at nå ned på et antal af 12 amtskommuner, svarende til inddelingskitse 3 i landsplanudvalgets publikation. Endelig vil vi med begejstring arbejde med på et initiativ, der kan bringe hovedstadsområdets forhold under lup.

Og så mangler der jo lige den bemærkning, at jeg går ud fra, at folketinget skal vælge 5 og ikke 4 medlemmer til reformkommissionen i overensstemmelse med de tilsagn, der blev givet ved første behandling i sidste folketingssamling.

Hvad styrelseslovforslaget angår, kan jeg kun være tilfreds med, at der i fremtiden kun bliver én styrelseslov, og med, at lov-

forslaget indebærer, at kommunerne får noget friere hænder, end de hidtil har haft; og det er jo nok muligt, at man kunne give dem endnu friere hænder — som en tidligere ordfører har været inde på.

At amtsrådene får folkevalgte formænd skal jeg heller ikke beklage. Derimod synes jeg, at der skal skabes mulighed for, at kommunalbestyrelserne får et væsentlig større antal medlemmer, end de har i dag. Det er en naturlig følge af sammenlægningerne, og det vil antagelig også gøre det lettere at få sammenlægningerne foretaget. Dertil kommer, at det er vigtigt, at det kommunale demokrati styrkes, ved at kontakten mellem borgere og kommunalbestyrelse gøres så god som muligt, bl. a. gennem en udvidelse af medlemstallet i rådene — man må så diskutere, hvor vidt vi skal gå på det punkt.

Der er mange steder utilfredshed med, at måske lidt for mange sager behandles for lukkede døre, og måske skal udvalget også se lidt på det forhold. Mange steder er diskussionen på kommunalbestyrelsens møder jo ikke helt så livlig, som man kunne ønske sig, når man gerne ser befolkningen aktivt inddraget i kommunalpolitikken.

Der kunne fremdrages andre ting, men det bliver stort set detaljer, og de bør vente til udvalgsarbejdet. Jeg skal slutte med at sige, at mit parti er indstillet på et positivt, men også grundigt og tilpas kritisk arbejde med lovforslagene.

Iver Poulsen: Naturligvis er vi i mit parti klar over nødvendigheden af, at der sker en strukturændring inden for den kommunale inddeling eller opdeling, så kommunerne får mulighed for at løse de mange store opgaver, som udviklingen lægger ud til kommunerne, og som mange små kommuner ikke kan løse på egen hånd, men jeg vil gerne lige sige, at man må nu huske på, at ikke alt stort er det bedste.

Samtidig lægger vi stærk vægt på at styrke det kommunale selvstyre, og vi kan godt tilslutte os principperne i lovforslaget om kommunesammenlægninger; anderledes stiller det sig med en hel række enkeltheder; men disse enkeltheder, som man nu vil drøfte i udvalg, må vi naturligvis vente med at tage stilling til, til vi ser udvalgsbehandlings resultat. Hvad jeg